

Appendix I

Each Contracting State may declare that it reserves the right:

- (a) to refuse a request for proceedings, if it considers that the offence is a purely religious offence;
- (b) to refuse a request for proceedings for an act the sanctions for which, in accordance with its own law, can be imposed only by an administrative authority;
- (c) not to accept Article 22;
- (d) not to accept Article 23;
- (e) not to accept the provisions contained in the second sentence of Article 25 for constitutional reasons;
- (f) not to accept the provisions laid down in Article 26, paragraph 2, where it is competent by virtue of its own law;
- (g) not to apply Articles 30 and 31 in respect of an act for which the sanctions, in accordance with its own law or that of the other State concerned, can be imposed only by an administrative authority.
- (h) not to accept Part V.

Appendix II

Any Contracting State may declare that for reasons arising out of its constitutional law it can make or receive requests for proceedings only in circumstances specified in its municipal law.

Any Contracting State may, by means of a declaration, define as far as it is concerned the term "national" within the meaning of this Convention.

Bilag I

Enhver kontraherende stat kan ved afgivelse af en erklæring tilkendegive, at den forbeholder sig ret til:

- a) at afslå en anmodning om retsforfølgning, såfremt den finder, at lovovertrædelserne er af rent religiøs karakter;
- b) at afslå en anmodning om retsforfølgning i anledning af en handling, for hvilken der efter dens egen lovgivning kun kan pålægges sanktioner af en administrativ myndighed;
- c) ikke at acceptere artikel 22;
- d) ikke at acceptere artikel 23;
- e) af forfatningsmæssige grunde ikke at acceptere de i artikel 25, 2. punktum, indeholdte bestemmelser;
- f) ikke at acceptere bestemmelsen i artikel 26, stk. 2, når den pågældende stat er kompetent ifølge sin egen lovgivning;
- g) ikke at anvende artiklerne 30 og 31 i forbindelse med en handling, for hvilken der efter dens egen eller den anden stats lovgivning kun kan pålægges sanktioner af en administrativ myndighed;
- h) ikke at acceptere afsnit V.

Bilag II

Enhver kontraherende stat kan ved afgivelse af en erklæring tilkendegive, at den af forfatningsmæssige grunde kun kan fremsætte eller modtage anmodninger om retsforfølgning under de nærmere omstændigheder, der er angivet i dens egen lovgivning.

Enhver kontraherende stat kan for sit vedkommende ved afgivelse af en erklæring definere udtrykket „statsborger“ i denne konventions forstand.